

'FABIOLA STOND EROP DAT IK DE LAATSTE WENS VAN BOUDEWIJN VERVULDE'

Zuster Miek Pot moest Boudewijns laatste wens vervullen: een klooster bouwen op zijn zonniger in Ogrimble. Fabiola was er erg op gestaan dat dat er zou komen. Hier was tenslotte zijn wif.

Miek Pot leefde als kluzenaar in een Kartuzierklooster. 'In het begin vond ik het er doodeng', zegt ze. 'We mochten geen enkel contact met de buitenwereld hebben.'

familie. Dat kon toch niet te be-doeling zijn.

Zag je de koninklijke familie vaak?

We hadden regelmatig contact. Filipp toonde interesse, omdat hij toch veel met het geloof bezig is. Fabiola was als weduwe van Boudewijn natuurlijk de centrale figuur. Zij nodigde ons eens uit voor de lunch en kwam soms ook bij ons op de liturgische dienst.

Het gerucht deed de ronde dat Fabiola na Boudewijns dood in het klooster wilde treden.

Ze wilde wel wat regelmatig bij ons zijn, maar of dat nu een definitieve keuze was... Ik weet het niet. Fabiola is een rustelose vrouw, je kan geen hoogte van haar krijgen. Ondoorgrondelijk. Met Albert ging het vlotter, hij is echt een joviale man. Paola bleef dan weer meer op de achtergrond, mede door het taalprobleem. Ze sprekt niet zo goed Nederlands.

Het klooster van Ogrimble kreeg heel wat tegenkanting toen bleek dat het in natuurgebied werd neergezet.

(lacht) Het was snel duidelijk dat daar rare dingen gebeurden. Dan werd de bouwvergunning weer verworpen of raakte de nieuwe zuster. Muren storten in omdat de funderingen niet goed waren. Op dat project rustte een vloek.

Voelde je druk van het paleis om het klooster te bouwen?

Ach, Albert wilde natuurlijk de wens van zijn broer respecteren, maar hij wilde het niet koste wat kost. Bij Fabiola had ik dat gevoel wel. Het was een alles-of-niets wens van haar man. En almal was Boudewijn wilde, wilde zij ook.

Heb je er zelf ook gewoond?

Nee, toen de eerste groepje er in 1994 introok, ben ik weggegaan. Dat was een enorme stap. Veel zusters gaan uitgang voor het on-

Ik had een glazenrifer waarin ik me zo nu en dan bekeek.

Miek met haar ouders en broer. Het waren omringende betrekken.

bekende niet weg. Ik was best ook bang. In het klooster was ik iemand. Iets in mij had geen zin om dat op te geven. Wie zou er buiten op mijn wachten? Maar ik had het gevoel dat ik naar de mensen moest gaan. Niemand in het klooster mocht niet weten, omdat dat alleen maar onrust zou creëren bij de zusters.

Hee ervoor je het leven buiten het klooster?

Als chaos. Van een supergoedend leven kwam ik in de echte wereld terecht. Van gsm's of internet had ik voorheen nauwelijks gekend. Ik had inderde afgevoeld dat. Ik was inderde afgevoeld om met mensen te communiceren.

En met de liefde?

Sinds mijn uitdreding heb ik een paar relaties gehad. Ik leek wel opnieuw een puber. Momenteel ben ik single, al sluit ik een nieuwe relatie niet uit. Maar voor kinderen is geen plaats in mijn leven.

Nooit heimwee naar het klooster?

Toch wel. Maar die bladzijde is omgeslagen. **100**

Naar het hart van mijn ziel. 42 jaar in een kluzenaarsklooster. Miek Pot. Standaard Uitgeverij. Winkelprijs: €14,90.

'Van gsm's of internet had ik nauwelijks gekend toen ik het klooster verliet.' Miek Pot (47) leefde 12 jaar lang als een kluzenaar. De kartuizernon richtte mee het omstreden klooster van Ogrimble op en onderhield nauwe contacten met het koningshuis. Intussen is Miek ex-non én bestsellerauteur. Een opmerkelijk levensverhaal.

Tk was in mijn jeugd absoluut geen non-nierig type', zegt Miek als ze vertelt hoe ze er inderdijg bij kwam om in het klooster te gaan.

De ex-non, die sinds haar uitdreding in Brugge woont, prijfte de voorbije weken tot haar eigen verbazing prominent bovenaan de bestsellerslijsten met haar boek over haar eigen leven.

Wanneer ben je ingetreden?

Na mijn hogere studies. Voorheen was ik nogal een wilde meid, held van feesten en ging van de ene brasparty naar de andere. Maar tijdens mijn studies ben ik nu al vragen begonnen stellen. Ben ik nu algeen hier om carrière te maken? Ik wist dat ik daar weinig geoegeodoe zou halen.

Hoe reageerde je familie?

Met mijn moeder had ik er al over gesproken, zij was min of meer voorbereid. Voor mijn vader, een nuchtere zakenman die zijn doch-

ter eerder in de politiek zag gaan dan in het klooster, was het wenen. Mijn vrienden en mijn broer hadden het er ook moeilijk mee. 'Is ze nou gek geworden?' zullen ze wel hebben gedacht.

Bevist het kloosterleven je meteen?

Nee. In het begin was de doeding. Het was alsof ik op een andere planeet werd gedropt. Eerst verbleef ik in een klooster in de Ardennen, nadien in Frankrijk. Maar je bent wel gebleven?

Kluis'. Dat klinkt eenzaam.

Dat is het natuurlijk ook. De muren kwamen op me af. Zwijgen was de boodschap en eten deden we helemaal alleen in onze kluis. Een keer per week hadden we een viering. Met de buitenwereld hadden we geen enkel contact.

Miste je je familie niet?

Dat was soms wel pijnlijk. Twee keer per jaar kreeg ik familiebezoek. Die samenkomsten waren altijd een tikje geforceerd. Het klooster zorgde toch voor een kloof tussen ons. Ik miste vooral vrienden in het klooster. De nonnen praatten amper met elkaar.

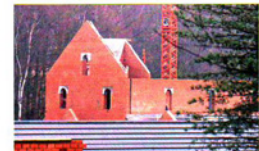
Als non moet je je vrouwelijkheids afleggen. Vond je dat erg?

Her gekke was dat ik me niet aféu vrouw ging voelen. Vroeger was ik altijd een stoer type met korte haren en cowboylaarsen. In mijn klooster lieten we onze haren groeien. Ik had een glazenrifer waar ik zo nu en dan in keek en dan zag ik een gebruid gezicht

boven een mooie witte mantel. Het zag er best aantrekkelijk uit.

Je hebt meegeholpen aan de oprichting van het voelbesproken klooster van Ogrimble.

In februari 1995 werd ik gevraagd om de bouw van dat klooster te begeleiden. Koning Boudewijn had in zijn testament een groot domein nagelaten aan het bisdom van Hasselt, met de vraag om er een kartuizerklooster te bouwen. Mijn taak was toch zijn en praten met Jan en alleman. Het was een uitdaging, maar ik voelde ook weerstand: ik had ervoor gekozen kluzenaar te worden en plots droek ik koffie met de koninklijke

Het voelbesproken klooster van Ogrimble, dat in natuurgebied werd opgetrokken. 'Er rustte een vloek op het dat project', zegt Miek Pot.